N.C.P.G.R.

MEENSEL - KIEZEGEM '44

44e Jaargang – 2e Editie – Juli 2019

Op zondag 11 augustus 2019, exact 75 jaar na de tweede grote razzia in Meensel-Kiezegem, bent u van harte welkom op de jaarlijkse herdenkingsplechtigheid ter nagedachtenis van de oorlogsslachtoffers en de opening van het nieuwe museum44 in de voormalige pastorie van Meensel.

Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden – Meensel-Kiezegem 1944 vzw

Erkenningsnummer P005656 – Afgiftekantoor Tielt-Winge

Verantwoordelijke uitgever : Vital Craeninckx, Leuvensesteenweg 168 3390 Tielt-Winge

INFOLOKAAL MEENSEL-KIEZEGEM '44
Ontmoetingscentrum Meensel-Kiezegem
Kapellekensweg 30a, 3391 Meensel-Kiezegem

Reservaties
Marcel Reynders +32 16 63 47 37
Jos Lemmens +32 16 63 36 11

HAGELANDS VREDESMUSEUM
Huize Hageland
Oudepastoriestraat 22, 3390 Tielt-Winge

Reservaties
Marc Cauwbergs +32 16 63 58 54
Ann Verrek +32 16 63 95 56

BESTUUR

VITAL CRAENINCKX
Voorzitter
+32 16 63 46 23
+32 496 50 46 77

FREDDY DUERINCKX
Ondervoorzitter
+32 16 62 12 38
+32 479 69 97 88

VIVIANE CAUWBERGS
Secretaris
+32 16 53 41 88
+32 473 32 07 76

JOS LEMMENS
Penningmeester
+32 16 63 36 11
+32 477 45 67 36

WERKGROEPEN

HERDENKINGSCOMITE
Coördinator Vital Craeninckx

HERDENKINGSREIZEN
Coördinator Oktaaf Duerinckx

MUSEUM44 & TENTOONSTELLINGEN
Coördinator Marc Cauwbergs

REDACTIE
Vital Craeninckx, Oktaaf Duerinckx & Tom Devos

BESTUURSLEDEN

Rita BROOS, René CAUWBERGS, Stefan CAUWBERGS, Caroline COLEBUNDERS, Katrin DUERINCKX, Guido HENDRICKX (ere-voorzitter), Ingrid HENDRICKX, Rudi PEETERS, Marcel REYNDERS, Melanie SCHOUTERS, Evrard VAN GOIDSENHOVEN, Yvonne VANGILBERGEN & Fernand VANSEVENANT

REKENINGNUMMERS

Algemeen, Lidgelden & Donaties – KBC – IBAN BE84 7340 3632 1859 – BIC KREDBEBB
Herdenkingsreis Duitsland – KBC – IBAN BE96 7390 1554 9505 – BIC KREDBEBB

WEBSITE

https://www.meensel-kiezegem44.be/

https://museum44.be/

Woord van de voorzitter

De vereniging van politieke gevangenen laat zich principieel niet in met politiek. Sta me voor één keer een uitzondering toe. De resultaten van de jongste verkiezingen stemmen tot nadenken. Extreem – rechts is bezig aan een forse opmars, zowel bij ons in Vlaanderen als in Europa. Het is duidelijk: Vlaanderen werd op maandag 27 mei beteuterd wakker en met grote zorgen : waar gaat het naartoe met België ? Het signaal van de Vlaamse kiezer die (uiterst)rechts heeft gestemd, verzoenen met dat van de linkse Waalse kiezer, wordt bijzonder lastig. Heeft de kiezer altijd gelijk ? Ik citeer Rudy Demotte (PS), minister-president van de Federatie Wallonië-Brussel, in HLN :"*De doorbraak van het Vlaams Belang doet denken aan de jaren dertig in België. We hebben sinds de jaren '30 geen beweging van dergelijke omvang gezien. Het doet denken aan de opmars van de vooroorlogse Vlaams-Nationalistische partij VNV en dito beweging Verdinaso* (Verbond van Dietsche Nationaal Solidaristen*)."* Einde citaat. Hierbij aansluitend volgende bedenking:

Ik ben niet verknocht noch verslaafd aan sociale media, doch facebook is een medium dat je op de hoogte houdt van waar jouw *'vrienden'* en een groot aantal mensen zoal mee bezig zijn. De namiddag van zondag 26 mei, dag van de verkiezingen, trok een filmpje gepost op fb door Dries van Langenhove mijn aandacht. Toen al stond de overwinning van VB vast. DVL , kopman van Schild &Vrienden, trok als onafhankelijke de Kamerlijst van Vlaams Belang in Vlaams-Brabant. Het bewuste filmpje wordt begeleid van volgende tekst: "*De kansenparels voelen de bui al hangen en gaan instinctief over tot het enige dat ze kunnen: kapotmaken* ! " Op het filmpje is te zien hoe een tiener met getaande huidskleur een verkiezingsbord van Vlaams Belang tracht los te rukken. Op zich is dat voor DVL en VB niet leuk, maar tienerjongeren en 'kattenkwaad' gaan dikwijls hand in hand. Vergeef het hem. Wat DVL wil zeggen is dit: Kansenparels zijn 'gekleurde' immigranten die hier instinctief – het zit in hun natuur - niets anders kunnen dan kapotmaken.

Het gaat hem hier niet zozeer om de handelingen van die jonge knaap, de bedoeling is een grote bevolkingsgroep – dito immigranten - te stigmatiseren, haat te zaaien en online minderheden kleineren, o.a. kliklijnen voor moslims organiseren, hun kledij verbieden… enz. En een onafhankelijk Vlaanderen.

Niettemin stemden twee op de tien Vlamingen voor dit gedachtengoed. Ik las onlangs het ontluisterend boek van Kristien Hemmerechts '*Het verdriet van Vlaanderen'* over een collaborerende familie in WO II. Bij het lezen ervan spookte het gedachtegoed van VB door mijn hoofd, als een spiegelbeeld der dertiger jaren.

Wat hebben we, decennia later, geleerd ?!

Nooit meer, nie wieder, plus jamais, never again, een slogan actueler dan ooit !

Laten wij desondanks het trieste verhaal van de slachtoffers van Meensel-Kiezegem blijven herinneren en gedenken. Te beginnen met de herdenking op zondag 11 augustus in Meensel, de opening van het Museum44 en de herdenkingsreis naar Neuengamme van 22 tot en met 25 augustus.

Kapelletje ter nagedachtenis van verzetsmensen Isidoor Bruers en Albert Loddewijckx in Linkhout vernield

Opgesmukt en met enkele vergrote foto's van de aangebrachte ravage, viel op 04 maart 2019 de meest pijnlijke berichtgeving die men als mens moet ondergaan en ervaren. Sterk vergroot met de aktuele foto's deed de betiteling van het bijhorend artikel de nodige emoties weer oplaaien:

"Vanhamel vernielde een de historische kapel maar ook de herinneringen aan verzetstrijders"

Hooguit een vijftal jaren geleden was immers nog de toenmalige Stichting Meensel-Kiezegem 44 met het flink werkende gemeentebestuur van Lummen-Linkhout inzake herinneringseducatie in contact getreden, om dit enig herinneringsmonument in zijn soort, opgericht voor een tweetal dorpsgenoten uit Meensel, de nodige renovatie- en opknapbeurt te realiseren.
Loddewijckx Albert en Bruers Isidoor waren de twee jongelui die, omwille van de Duitse maatregelen en vooral het zo beruchte verplichte tewerkstellingsbevel, de thuisbasis spoorloos hadden verlaten.
Eens de beslissing genomen wist niemand nog van hun hebben, hun sluiks geheim adres en verblijf. Als gedwongen en welgemeende verzetsstrijders vatten zij het plan op om op zoek te gaan naar veiliger oorden met als eerste order geen enkele inschattingsfout te maken inzake de keuze van hun onderduikadres. Sommige van hun leeftijdgenoten hadden hun leerplicht volbracht met school te lopen in Zelem bij Diest waar ambachtelijke opleiding genoten werd. Het zijn zij die ten gepaste tijd hun jeugdvrienden alhier konden inlichten aangaande de uitstekende en veilige Limburgse ligplaatsen. Alzo kwam Linkhout, vooral de boerenfamilie Roucourt in het vizier. De toenmalige navigatietechnieken (zonder wegenkaart !) en mogelijke onvoorziene identiteitscontrole waren op het eerste zicht haalbare omstandigheden om hun beslissing te bestendigen. Hun persoonlijk bevoorrading was gegarandeerd wegens de vrijwillige hulp die geboden werd op de boerderij.
Tot hun grote teleurstelling vernamen zij in detail alles over de geplande zuiveringsacties van 1 en 11 augustus 44 waarbij, wegens hun persoonlijke afwezigheid, familieleden als pure gijzelaars werden aangehouden en de deportatie niet hebben overleefd. "Nacht und Nebel" was het verdict.
Na de euforie van de bevrijding bleek de geschiedenis en de harde feiten van de gruwelijk getroffen families een hartverscheurend verhaal. Onze beiden vrienden hadden de oorlogsterreur in betere omstandigheden overleefd dankzij de prachtige burgerzin van hun redders: de familie Roucourt.
Uiteraard waren deze jongelui uitermate dankbaar om de veilige beleving van het oorlogseinde.
Naar aanleiding van het parochiaal kerkelijk feest van de onze patroon- en beschermheilige Sint-Elooi op 1 december 44, trouwens de eerste na-oorlogse viering, wegens verbod door Duitse verordening, kregen onze vrienden de toelating van een Britse officier, om met een legermoto hun onderduikadres op te zoeken.

Het ging hem vooral om hun "beschermheren", de ouders Roucourt te gaan bedanken, maar vooral om hun emoties kenbaar te maken wegens ideale overlevingsmogelijkheid die ze hadden mogen ervaren tijdens hun gedwongen verblijf.
Met daar tegenover de droeve geschiedenis van hun eigen familie wegens deportaties van hun broers. Dankbaarheid en erkentelijkheid stonden blijkbaar hoog in hun blazoen.
Het werd "Tot nooit meer".

Een dodelijke V1 bominslag met vier doden. Een frivole kapel als bewijs.
De gewilde onbezonnen vernieling van deze herinneringen, de krantenreportage noemde het" de wandaad van barbaar Vanhamel". 't Kan mogelijk wegens ongekende en aanstaande procedures onbestraft blijven. Ruimtelijke Ordening zal zien wat nog kan. Wettelijke bescherming komt te laat.
Je moet maar geluk hebben in het leven. Niet voor iedereen weggelegd.

Bruers heeft destijds, net voor zijn dood, zijn emoties vastgelegd en op muziek gezet:
In Meensels dorp, zijn moeders aan 't wenen….
Een CD-tje van het Meensels zangkoor met accordeonbegeleiding bestendigt heden onze herinneringen

Guy Hendrickx

Gedenkstenen met foto van Isidoor Bruers en Albert Loddewijckx op het ere-kerkhof van Meensel

De kapel in Linkhout voor de vernieling door D. Vanhamel

Amicale Internationale KZ Neuengamme lanceert jongerencomité voor toekomstige generaties

Tom Devos

Hamburg, 1 mei 2019

Op 1 mei 2019 werd in Hamburg een nieuw jongerencomité opgericht door de internationale vriendenkring van KZ Neuengamme (Amicale Internationale KZ Neuengamme, kortweg AIN). Dit jongerencomité bestaat uit afstammelingen van slachtoffers of overlevenden van het voormalige Nazi-concentratiekamp van Neuengamme bij Hamburg, onder de bestuursleden zijn ook Belgen en Nederlanders. Het comité zal focusen op het uitbouwen van een internationaal netwerk van afstammelingen, het ondersteunen van opzoekingswerken over familiegeschiedenis en het ontwikkelen van educatief materiaal in het kader van herinneringseducatie.

De Internationale Vriendenkring KZ Neuengamme (AIN) is een internationale organisatie die de nationale vriendenkringen van het concentratiekamp van Neuengamme verenigt. De AIN werd opgericht in 1958 door de nationale vriendenkringen van België, Frankrijk en West-Duitsland. Al snel traden andere landen toe zoals Denemarken, Oost-Duitsland, Joegoslavië, Nederland, Oostenrijk, Polen, de Sovjet-Unie, Tsjecho-Slowakije en Hongarije.

“Vandaag, 74 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog, merkten we dat ook de jongere generaties met vragen zitten over de geschiedenis van hun (over-)grootouders. Ze zijn ook op zoek naar een nieuwe manier om hun engagement uit te drukken in het bewaren van vrede. Het jongerencomité wil hierop inspelen”, vertelt Tom Devos, Belg, verkozen Vice-President van het jongerencomité en zelf vierde generatie afstammeling.

Swenja Granzow-Rauwald, Duits, President van het internationaal jongerencomité en ook vierde generatie nazaat voegt er aan toe: “Waar de AIN vooral focust op de ondersteuning van de herdenkingssite en de overlevenden van het kamp binnen de nationale organisaties, willen we met het jongerencomité focusen op drie pijlers.

Een eerste pijler omvat het uitbouwen van een internationaal netwerk van 3e en 4e generatie nazaten van slachtoffers en overlevenden van het concentratiekamp van Neuengamme, zo bouwen we een digitale community van geëngageerde mensen. In een tweede pijler willen we mensen ondersteunen die op zoek willen gaan naar hun familiegeschiedenis tijdens het Nazi-tijdperk. Omdat we zelf ervaren onderzoekers zijn, staan we in nauw contact met de archieven en kunnen we mensen sneller op de goede weg zetten in hun zoektocht. Een derde focuspunt zal gaan over herinneringseducatie. We willen samenwerkingen opzetten met regionale en nationale onderwijsnetwerken om hen te voorzien van relevant educatief materiaal. De verhalen van onze (over-)grootouders kunnen daarbij een waardevolle emotionele aanvulling zijn, naast het reeds beschikbare historisch onderzoek.”

Op de avond van de 1e mei werd er in Hamburg een oprichtingsbijeenkomst gehouden, ter gelegenheid van de jaarlijkse herdenkingen van KZ Neuengamme. Afstammelingen van de 3e en 4e generatie uit België, Duitsland, Frankrijk en Nederland tekenden present. Er werd een Raad van Bestuur verkozen die bestaat uit volgende leden: Swenja Granzow-Rauwald (DE, President), Tom Devos (BE, Vice-President), Tom Lemmens (BE, Schatbewaarder), Halina Kühl (DE, Public Relations), Aurélie Boisseau (FR, Adviseur), Nicole Duijkers (NL, Adviseur) & Christine Eckel (DE, Samenwerking AIN). De andere stichtende leden zijn Marc Cauwbergs (BE), Katrin Duerinckx (BE), Franciska Henning (DE), Martine Letterie (NL) & Kristof Van Mierop (BE).

In een eerstvolgend initiatief zal de organisatie inzetten op een sterke digitale aanwezigheid via website, sociale media en een digitale community. Daarnaast zal er op zoek worden gegaan naar funding voor komende projecten. Volgend jaar, op 2 mei 2020, zal er een eerste internationaal evenement georganiseerd worden voor jongeren van de 3e en 4e generatie naar aanleiding van de 75e verjaring van de bevrijding van de kampen.

Je kan meer te weten komen over het jongerencomité op www.neuengamme.international/young-committee . Daar kan je ook online inschrijven voor de digitale community en nieuwsbrief. De communicatie zal in het Engels verlopen.

Achteraan: Tom Lemmens, Aurélie Boisseau, Katrin Duerinckx, Kristof Van Mierop, Christine Eckel & Marc Cauwbergs

Vooraan: Halina Kühl, Martine Letterie, Tom Devos & Franci Henning

Niet in beeld: Swenja Granzow-Rauwald & Nicole Duijkers

Future of Remembrance Forum 2019 in Neuengamme

Met een groep van vijf zijn we op dertig april richting Neuengamme vertrokken om deel te nemen aan het "Future of Remembrance Forum 2019" en de jaarlijkse herdenkingen. Onderweg sluiten er zich nog twee Belgen bij ons aan. Op de avond dat we aankomen is er al een panelgesprek voorzien met drie nakomelingen vanuit verschillende regio's: West-Europa, Oost-Europa en Duitsland. Het centrale thema was hoe men omgaat met de gemengde erfenis van nakomelingen van zowel slachtoffers als daders. Zo was de nakomeling vanuit Duitsland een zoon van een slachtoffer maar had hij ook een nonkel die lid was van de Wehrmacht. De grote overeenkomst tussen de getuigenissen was dat de erfenis van het dader gedeelte pas later en ook veel moeilijker werd besproken dan de erfenis van het slachtoffer. Het verhaal vanuit voormalige USSR-landen was opmerkelijk. Daar is de bevolking van de ene dictatuur direct overgegaan naar de andere en na vervolgingen door Nazisme had de bevolking te lijden onder vervolgingen door Stalinisme. De thuiskomst van de overlevenden van de concentratiekampen werd er ook niet positief ontvangen. Zo werden krijgsgevangenen beschouwd als verraders. Dit in combinatie met zware censuur heeft er voor gezorgd dat elke vorm van dialoog quasi onbestaand was tot na de val van de USSR. Het panelgesprek werd gevolgd door een receptie waarna we de Nederlandse delegatie ontmoetten voor een zeer laat avondmaal.

De volgende dag begint sportief met een sprintje om de bus richting Neuengamme te halen. Op het forum is Tom Devos het eerst aan het woord met een korte introductie van het "Young Committee AIN"" en de aankondiging van de startvergadering daarvan later op de dag. Hierop volgt een panelgesprek waarvan mij vooral is bijgebleven hoe moeilijk het is om het verleden uit te spitten en te confronteren als je al genoeg problemen en bekommernissen hebt in het dagelijkse leven. Verder doorheen de dag ligt de focus vooral op hoe nakomelingen een rol kunnen spelen in het onderwijs van de nieuwe generaties. Dit gaat vooral zeer hard nodig zijn om het verhaal in de toekomst menselijk te houden. Want toekomstige generaties gaan niet meer in contact kunnen komen met ooggetuigen die hun persoonlijk verhaal vertellen. Door latere generaties nakomelingen erbij te betrekken kan er in de toekomst nog altijd een gezicht worden geplakt naast de droge feiten en cijfers.

Na de workshop en panelgesprekken volgt er nog een bezoek aan "Dessauer Ufer" , een buitenkamp van Neuengamme in de stad Hamburg. Na de oorlog is het kampgebouw gebruikt geweest door bedrijven als opslagmagazijn voor de haven. Momenteel is het gebouw in privé handen maar de grond is in handen van de stad. Door de ingewikkelde en bizarre wetgeving in dat gebied is het niet zo maar mogelijk om het gebouw in een herdenkingssite te veranderen. Er is ook sprake van een groot bouwproject dat een bedreiging zou kunnen vormen voor het voortbestaan van het gebouw. De huidige eigenaar is bereid om deel te nemen aan initiatieven om een deel van het gebouw als een herdenkingssite in te richten , maar door de legale omstandigheden lijkt dit niet zomaar te kunnen gaan. Als afsluiter van de dag is er nog de startvergadering van het "Young Committee AIN" waarbij de doelstellingen voor dit nieuw initiatief worden uitgelijnd en er een bestuur wordt verkozen. Als voorzitster wordt Swenja Granzow-Rauwald verkozen en Tom Devos en ikzelf worden respectievelijk als ondervoorzitter en penningmeester aangesteld. Het bestuur wordt nog verder vervolledigd door Halina Kühl, Aurélie Boisseau, Nicole Duijkers en Christine Eckel. Met deze succesvolle start van het " Young Committee AIN" kunnen we de dag afsluiten op een hoogtepunt.

De laatste dag van het forum starten we met een panel gesprek met als centraal onderwerp hoe nabestaanden van slachtoffers omgaan met nabestaanden van daders. Een belangrijke boodschap die hierbij naar voren komt is hoe dat je niemand van de nakomelingen kan verantwoordelijke houden en dat een dialoog een zeer belangrijke en krachtige stap kan zijn in het verwerken van het verleden. Ook hier worden een aantal andere perspectieven naar voren gehaald. Zo was er iemand aanwezig vanuit Spanje waar tijdens de burgeroorlog vele families verscheurd werden door verschillende loyaliteiten. Een zeer recente getuigenis kwam van een vrouw van Servische afkomst die de Joegoslavische oorlogen heeft meegemaakt. Haar getuigenis haalde de rol aan van het officiële vonnis van het Joegoslaviëtribunaal in het verwerken van wat de mensen hebben meegemaakt. De uitspraken van het tribunaal waren vooral een teleurstelling voor de lokale bevolking want er werd enkel rekening gehouden met koude feiten en er was geen enkele aandacht voor de persoonlijke beleving.

Later op de dag werd er nog een korte film getoond, gemaakt door leerlingen van het middelbaar onderwijs. Deze bestond uit interviews met een tweede, derde en vierde generatie nakomeling waarbij telkens dezelfde vragen werden gesteld. De antwoorden van de verschillende generaties vertoonde een interessant patroon. Bij de vragen over het verleden was de evolutie over de generaties heen heel zichtbaar, in latere generaties werd er veel meer gepraat over wat er gebeurd was en was de impact op het dagelijkse leven minder dramatisch. Bij de toekomst gerichte vragen waren de antwoorden meer gelijkaardig. Alle generaties hadden dezelfde bezorgdheden met respect tot het huidige politieke klimaat en gelijkaardige hoop en verwachtingen over de toekomst van herdenkingen en herinneren. Na de film kregen we te horen dat tijdens het maken ervan, de film beschuldigd werd *'linkse propaganda'* te zijn. Dat een schoolproject zich tegen een dergelijke aanklacht moet verdedigen is een verontrustende evolutie. Maar de leerlingen en leerkrachten hebben zich er niets van aangetrokken en hebben een mooie vergelijking over de generaties heen kunnen afleveren. In de avond ontmoeten we een andere groep Belgen die naar de herdenkingen waren geweest en deelden we onze ervaringen van de voorbije dagen in de bar van het hotel.

Na een vermoeiende paar dagen rest er ons op de laatste dag in Hamburg nog de herdenking van de 'Cap Arcona' in Pelzerhaken en de herdenking in Neuengamme. Van de vele toespraken op deze dag is het niet verbazend dat het vooral deze van de overlevenden zijn die de grootste indruk nalaten. Het moment dat me het beste is bijgebleven is wanneer tijdens de toespraak van een Oekraïense overlevende een paar schilderijen van leerlingen werden getoond die zij hadden gemaakt, gebaseerd op diens getuigenis. De herdenking in Neuengamme werd muzikaal begeleid door het "New Choir Hamburg" , dat deze taak zeer goed vervulde. Mijn persoonlijk hoogtepunt was hun uitstekende opvoering van *'Die Moorsoldaten'* dat een sterk einde vormde van de herdenking. We sluiten de dag af met het officiële souper en een lange avond in de bar van het hotel.

De tijd om naar huis te gaan is aangebroken, maar voor dat we in een rechte lijn huiswaarts rijden staan er nog een paar haltes op het programma. Eerst is er Bremen, waar we Raimund Gaebelein ontmoeten. Na de bloemenhulde wordt de toespraak van Raimund onderbroken door een stevige hagelbui en besluiten we om door te gaan naar de volgende locatie: de bunker Valentin in Farge. De meters hoge en honderden meters lange en brede bunker is zeer indrukwekkend vanuit een bouwkundig perspectief. Maar er is toch een dubbel gevoel, want duizenden gevangenen hebben moeten lijden om de metersdikke muren te bouwen.

In Schützenhof brengen we nog een laatste bloemenhulde en nemen we afscheid van de Belgische Vriendenkring die naar huis terug keren. Wij maken eerst nog een korte stop aan het Österholzer Friedhof en nemen daar afscheid van Raimund voor we vermoeid maar voldaan naar huis terug keren.

Verslag: Tom Lemmens, *achterkleinkind van Politieke Gevangene Frans Lemmens*

Bloemlegging voor N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem'44 aan de arrestbunker in Neuengamme door Tom Devos en Oktaaf Duerinckx.

De talrijke delegatie uit België aanwezig op de herdenking in Neuengamme.
Vlnr staande: Nic Vanrenterghem, Marc Kenens, Tom Devos, Mark Van den Driessche, Katrin Duerinckx,Yolande Hubert, Kristof Van Mierop, Jos Lemmens en Oktaaf Duerinckx
Vlnr zittende: Marc Cauwberghs en Tom Lemmens

Het nieuwe museum: werken in de laatste rechte lijn

In maart 2018 werd er gestart met de voorbereidende werken voor het nieuwe museum 'Museum MK 44' in de pastorij van Meensel. Vanaf september werden de enthousiaste vrijwilligers bijgestaan door de aannemers om de grotere werken uit te voeren. Nu, op enkele weken van de opening, zijn onze eigen werken in een hogere versnelling gekomen. Want de afwerking vraagt nog heel wat werk en inspanning.

Naast al deze werken is er ook gestart met de effectieve aankleding en inrichting van het museum. Ook hier werd al heel wat werk verzet om beelden en teksten op elkaar af te stemmen, om te kijken hoe alles duidelijk kan weergegeven worden en om na te denken over wat waar moet komen en wat waar moet getoond worden. Voor de uiteindelijke inrichting van het museum zelf worden we bijgestaan door Deusjevoo, die ons als creatieve interieurinrichters en decormakers helpen bij de uitwerking van de verschillende kamers van het museum. Het ziet er in elk geval al veelbelovend uit.

Ondertussen werd ook het museum in Huize Hageland definitief gesloten en wachten de verhuisde items op hun nieuwe plaats in het nieuwe museum. Ook het Infocentrum zal op 1 juli definitief de deuren sluiten zodat ook van daar de nodige zaken kunnen verhuisd worden naar het nieuwe museum.

Naast het effectieve museum zelf telt de pastorij nog vele andere kamers die omgevormd werden tot vergaderzalen (Fruitzaal en Eddy Merckx-zaal), een bibliotheek, een bureau, een archief, een seminarieruimte… Deze ruimtes werden volledig afgewerkt (geverfd en voorzien van laminaat) en zullen op korte termijn ook ingericht worden.

De technische ruimte is volledig klaar en in gebruik genomen. Al het sanitair werd voorzien en nu is het alleen nog wachten op de deuren.

Zo moet ook de volledig vervallen achterdeur nog vervangen worden door een mooie nieuwe deur die tevens als inkom van het museum zal dienst doen.

De toegang naar het museum wordt voorzien vanaf de parking en de toegangsweg van het kerkhof. De plannen om een toegangsweg aan te leggen zijn in orde, nu nog de vergunning.

En ondertussen blijven we week na week werken om dit alles tot een goed, maar zeker ook een mooi, einde te brengen. Het kuis- en schilderwerk, het opruim- en inrichtingswerk zal ons dus nog vele dagen bezighouden.

Maar zo enthousiast we hieraan begonnen zijn, des te enthousiaster zijn we nu om dit alles ook af te ronden

En hoe dit alles er dan uiteindelijk zal uitzien, moet iedereen zelf maar komen ontdekken in ons nieuwe museum vanaf 11 augustus. Enkele foto's op volgende pagina.

Katrin Duerinckx

Werken aan het nieuwe museum44 in beeld

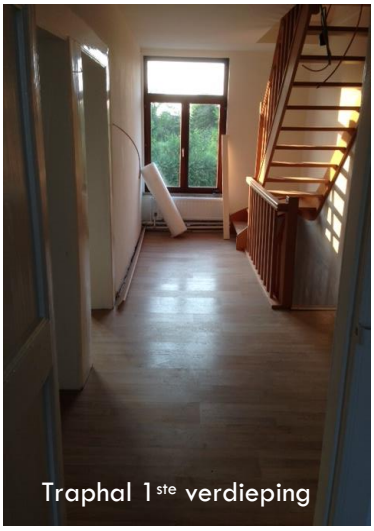
Traphal 1ste verdieping

Keuken op 1ste verdieping

Technische ruimte

Toilet dames en anders validen

Algemene feestvergadering van 27 april 2019

De jaarlijkse algemene statutaire feestvergadering werd talrijk bijgewoond. In restaurant Alinea genoten 44 aanwezigen van een gevarieerd menu. Tom Devos en Marc Cauwbergs belichtten het nieuwe museum44. Burgemeester R. Beeken verzekerde de betrokkenheid en volledige steun van de gemeente Tielt-Winge aan het museum. Voorzitter V. Craeninckx gaf uitleg over de werking van N.C.P.G.R. en penningmeester Jos Lemmens besprak de financiële toestand van de vereniging.

Over de 22ste Herdenkingsreis naar Noord-Duitsland in 2019

***Onze voorbeelden**: 8 mei 1949, zeventig jaar geleden- Reizigers naar Neuengamme met de Hagelandcar voor het station van Hamburg*

***Foto: Achterste rij staande vlnr** : Achilles Devroey, Armand Craeninckx, Eveline Vangoidsenhoven-Willems, Angeline Michiels , Maria Van Wanghe- Boesmans, Martha Hendrickx- Francen , Jef Laevers (Wersbeek) **Zittend vlnr**: Victorine Pasteyns-Vanhellemont , Raymond Vos (Zoutleeuw), en Maria Duerinckx-Janssens.*

Van **donderdag 22 tot zondag 25 augustus 2019** gaat deze herdenkingsreis naar de Noord-Duitse concentratiekampen en herdenkingsplaatsen door. De plaatsen zijn allemaal ingenomen en we schrijven nu al in voor de 23ste reis van 27 tot 30 augustus 2020.

Volledige informatie krijgen de medereizigers via de reisbrochure die ze op de bus ontvangen. Daarin kun je alle details van deze vierdaagse vernemen.

We overlopen in deze bijdrage nog eens de voornaamste punten en aanpassingen.

Voorgenomen Programma:

Donderdag 22 augustus 2019

Van het grootste belang op de eerste reisdag is het vertrek om **06 uur stipt** aan de parking op de Statiestraat in Meensel-Kiezegem. We rijden via Bekkevoort en zo verder via de E314. Wie te laat is zal moeten achtervolgen en inhalen.

Meppen-Versen

Lunch in Esterwegen (dus niet noodzakelijk een lunchpakket meenemen)

Indien we bijtijds in Bremen zijn bezoeken we nog het Österholzer Friedhof (2de grootste kerkhof van Duitsland, waar ook dorpsgenoten begraven liggen)

Avondmaal & Overnachting in het Dorint City-Hotel Bremen - Hillmannplatz 20 (dit is het vroegere Swissôtel, waar we al enkele malen verbleven)

Vervolg op pagina 14

Vrijdag 23 augustus 2019

We starten in Farge bij de Bunker Valentin (de grootste duikbootbunker ooit, waar ook familieleden uit Meensel-Kiezegem slaafden)

Via de herdenkingsplaats Blumenthal aan de Weser rijden we naar het centrum van Bremen voor de lunch in "Markthalle acht"

Dan rijden we naar Gröpelingen waar we aan het KZ Schützenhof met Raymond Gaebelein en Marion de hier overleden familieleden eren.

Dan in één trek naar Hamburg. Na inchecken in het hotel wacht ons een korte stadsverkenning o.l.v. Caroline.

Het avondmaal in Hamburg gaat deze maal door in het Brauhaus Joh. Albrecht

Overnachten in Hamburg – Ruby Lotti Hotel Düsternstraße 1, aan de Bleichenfleet (metro: Stadthausbrücke)

Zaterdag 24 augustus 2019

Neuengammedag– Bezoek aan Gedenkhal

– Herdenking aan ons beeld De Wanhoop van Meensel-Kiezegem (toespraken en bloemenneerlegging) - Bezoek aan Klinkerwerken & Haven

Lunch in KZ Gedenkstätte Neuengamme zelf. Dan vrij bezoek (eerdere bezoekers zijn hier ook gids) aan Musea & Herdenkingssite (men kan ook een hoofdtelefoon (nl) krijgen om solo te verkennen)

We besluiten bij het Crematorium (familie Cauwbergs verzorgt de eerbetuiging-dodenappel door oorlogswezen)

Het bezoek aan Bullenhuser Damm staat deze maal in het teken van het verschijnen van de Nederlandstalige versie van het boek van Günther Schwarberg "Der SS-Arzt und die Kinder"

Avondmaal aan de Elbe in Blockbrau aan de St. Pauli-Landungsbrücken. Deze brasserie brouwt zijn eigen kwaliteitsbier ter plaatse.

Avondprogramma is uiteraard vrij met o.a. een bezoek aan Sankt-Pauli (specialisten zijn ter beschikking). Eventueel vroeger of later naar het Ruby Lotti Hotel.

Zondag 25 augustus 2019

Optioneel: Bezoek Alte Fishmarkt voor de vroege vogels (5u) : de wereldberoemde Alte Fishmarkt is voor de liefhebbers van havens en schippers een must. We vertrekken dan vroeg uit het hotel naar de Elbe en Sankt Pauli. Later verneem je wel hoe de zoetwatermatrozen de "langslapers" zullen vervoegen.

Waarschijnlijk over de befaamde " Colebunders- Kohlbranders brug" stevenen we af naar Becklingen waar we het Brits kerkhof verkennen. Waarom deze plaats zo voornaam is in het WO-2 oorlogsgebeuren vind je in de reisbrochure.

Dan naar Bergen-Belsen, één van de meest bekende en gruwelijkste kampen verstopt in de Luneburgerheide .

De oplossing voor het middageten zijn we nog aan het zoeken.

Meensel-Kiezegem is het jaarlijkse eindpunt.

We reizen met een luxe- Violetta-autocar .

We voorzien een reisbrochure, aangepaste films en een uitgebreide bibliotheek over WO II en Meensel-Kiezegem. Al onze uitgaven zijn er te koop

o o o o o o o o o o o o

Hitler is dood : Theater van Stijn Devillé

Sterk aanbevolen door NCPGR Meensel-Kiezegem'44

Op **30 april** 2020 is het precies 75 jaar geleden dat Adolf Hitler zich in zijn bunker in Berlijn van het leven beroofde. Naar aanleiding van die verjaardag brengt" Het Nieuwstedelijk" dit confronterend drama van Stijn Devillé weer op de planken.

Hitler is dood. Zijn voornaamste secondanten Goebbels en Himmler hebben zich van het leven beroofd. Al snel vallen Goering en Speer in handen van het Westen. De As van het Kwaad is overwonnen, de wereld ligt in puin. Er moet aan een opkuis begonnen worden, en schuldigen moeten worden gestraft.

Tegen de achtergrond van een stad in puin, pogen vier jonge geallieerde medewerkers een moraal te ontwikkelen voor de toekomst. Tussen de beklaagden onderling ontstaan intussen spanningen en meningsverschillen. Want de overlevingsstrategie van de een betekent het doodvonnis voor de ander. Hitler is dood. Maar de bittere erfenis die hij nalaat is enorm.

Dit werk werd in 2009 bekroond met de Taalunie Toneelschrijfprijs.

De tekst en regie is van de onvolprezen Stijn Devillé (neef van Peter Celis). Spelen mee: Warre Borgmans, Dirk Buyse, Kris Cuppens, Janne Desmet, Jos Geens, Maarten Ketels, Sara Vertongen en Tom Van Bauwel. De muziek is van Elko Blijweert, Gerrit Valckenaers en Geert Waegeman, dramaturgie van Els Theunis, scenografie verzorgd door Stef Depoover en kostuums door Anja Senniow. Het is een coproductie van ARSENAAL/LAZARUS

Donderdag 30 april 2020 om 20 u in de Leuvense Schouwburg en op vrijdag 22 en zaterdag 23 mei 2020 om 20 uur en op zondag 24 mei 2020 om 15 uur in de Grote zaal van Opek aan de vaart te Leuven.

Bestel wel tijdig uw tickets bij 30CC tel: 016 30 09 00 want de meeste voorstellingen zijn snel uitverkocht.

In Memoriam Maurice Beddegenoots

echtgenoot van Cecile Haugen, geboren op 5 april 1931 en overleden in UZ Leuven campus Gasthuisberg op 10 juni 2019. Maurice was oorlogswees : zijn vader Oscar werd op 1 augustus 1944 vermoord. Zijn moeder Pauline Bollen keerde begin september 1944 terug met de 'spooktrein' en zus Jeanne, die onlangs overleed, was actief in het verzet als koerierster. Maurice was lid van N.C.P.G.R. en trouwe aanwezige op de jaarlijkse herdenkingen. Wij bieden de familie onze oprechte deelneming aan.

N.C.P.G.R.

MEENSEL - KIEZEGEM '44

Uitnodiging voor de jaarlijkse Herdenkingsplechtigheid en de opening van het museum44 op 11 augustus 2019

De Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden Meensel-Kiezegem'44 en de gemeente Tielt-Winge nodigen U uit op de jaarlijkse herdenkingsplechtigheid van de oorlogsslachtoffers.

Deze gaat door op **zondag 11 augustus 2019** ter gelegenheid van de **75**ste verjaring van de vergeldingsacties, uitgevoerd door de bezetter op 1 en 11 augustus 1944 waarbij 4 medeburgers ter plaatse werden vermoord en 63 van de 91 gijzelaars omkwamen in het concentratiekamp van Neuengamme en bijkampen.

Deze plechtigheid verloopt als volgt :

- **9.15 uur :** kort eerbetoon met bloemlegging aan het monument in **Kiezegem** door de plaatselijke vereniging, de gemeente Tielt-Winge en de Vriendenkring Neuengamme.

- **10.00 uur:** Herdenkingsviering in **Meensel** (in de tent naast de kerk) voorgegaan door Mgr. Koen Vanhoutte, hulpbisschop Vlaams-Brabant en Mechelen en diaken Luc Claeys. De viering wordt opgeluisterd door de harmonieën Sint-Jozef en de Weergalm der Winghe, beide uit Tielt-Winge.

- **10.50 uur:** Burgerlijke herdenking ter plaatse met toespraken en dodenappèl, muzikaal begeleid door voornoemde harmonieën.
  Sprekers : Rudi Beeken, burgemeester van Tielt-Winge, Professor Dr. **Detlef Garbe**, directeur van de KZ Gedenkstätte Neuengamme en **Koen Aerts**, historicus, die het nieuwe museum zal toelichten.

- **11.45 uur: Bloemenhulde aan het ere-kerkhof van Meensel**

- **12.15 uur**: **Officiële opening** van het **nieuwe museum44** in de voormalige pastorij van Meensel.

Vervolgens wordt ter plaatse een receptie aangeboden door de gemeente Tielt-Winge.

De verenigingen of sympathisanten die aan de **bloemenhulde** wensen deel te nemen, gelieve dit uiterlijk 4 augustus 2019 te melden aan voorzitter Vital Craeninckx, Leuvensesteenweg 168 3390 Tielt-Winge. Mail : vital.craeninckx@skynet.be tel: 0496 50 46 77

Met de wens U te mogen verwelkomen danken wij U bij voorbaat voor uw aanwezigheid waardoor U sympathie en erkentelijkheid betuigt voor hen die zich opofferden voor onze vrijheid.

Het bestuur van vzw N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem'44 en Museum44